

ΤΥΦΛΟΜΥΓΑ

Μια εκδοχή του παιχνιδιού από την Δανάη Δημοπούλου

Αθήνα 2021

Σχολή Θεατρικής Γραφής Θεάτρου Πορεία

Η Δανάη Δημοπούλου γεννήθηκε το 1998 στην Αθήνα. Σπούδασε στο Τμήμα Επικοινωνίας και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών. Ασχολείται με την υποκριτική, το τραγούδι και την συγγραφή. Ως ηθοποιός φωνής, δίνει φωνή σε χαρακτήρες. Ως δημιουργός περιεχομένου, δίνει και πάλι φωνή σε χαρακτήρες αλλά αυτήν την φορά μέσω ενός δικού της podcast, που κατάφερε να ταξιδέψει στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης.

Τηλέφωνο επικοινωνίας: 6980122762
Email: danaidim8991@gmail.com

Το έργο γράφτηκε στα πλαίσια της Σχολής Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής του Θεάτρου Πορεία (περίοδος 2020 - 2021) με εισηγητές τους Θανάση Τριαρίδη και Μάνο Κουνουγάκη.

Το θεατρικό έργο *Τυφλόμυγα* της Δανάης Δημοπούλου διανέμεται ελεύθερα στο διαδίκτυο σε μορφή ψηφιακού βιβλίου υπό άδεια [Creative Commons BY NC ND](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

[Αναφορά Δημιουργού – Μη Εμπορική Χρήση – Όχι Παράγωγα Έργα]

Εάν κάποιος ενδιαφέρεται να μεταφέρει το παρόν θεατρικό έργο στη σκηνή, παρακαλείται να επικοινωνήσει πρώτα με τον συγγραφέα.

ΚΑΝΟΝΕΣ ΠΑΙΧΝΙΔΙΟΥ

- I. Αν σε πιάσουν κλείνεις τα μάτια
- II. Πρόσεχε να μην σε πιάσουν
- III. Πάιξε όσο μπορείς πιο δίκαια
- IV. Μην παίζεις αν δεν είσαι σίγουρος πως θα κερδίσεις

Πρόοδος ή Ροζ ξέπλυμα*;

*Ως ροζ ξέπλυμα (pinkwashing) ορίζεται η πρακτική σύμφωνα με την οποία χρησιμοποιούνται και προβάλλονται ως θετικές οι δράσεις της ΛΟΑΤΚΙ κοινότητας με σκοπό μία κυβέρνηση ή ένα κράτος να αποσπάσει την προσοχή από άλλα ζητήματα.

Πρόσωπα

Μητέρα

Πατέρας

Φιλ

Λουκ

Γιατρός

Περίληψη

Σε μια ακαθόριστη κοινωνία, που μοιάζει ίσως με την δική μας, οι μειονότητες τα κατάφεραν. Κυριαρχούν. Μια πυρηνική οικογένεια, αρτιμελής και ντόπια, προσπαθεί να βρει την θέση της στην νέα πραγματικότητα. Εγκλωβισμένη στην κανονικότητά της ψάχνει τρόπο να επιβιώσει. Παίρνει θέση, ανοίγει τα μάτια και είναι έτοιμη να παίξει το παιχνίδι. Κάποιος όμως πρέπει να κλείσει τα μάτια.

Σκηνή 1

*Ένα αποστειρωμένο ιατρείο. Η Μητέρα κι ο Πατέρας κάθονται απέναντι από τον
Γιατρό περιμένοντας τα αποτελέσματα των εξετάσεων.*

Μητέρα: Λοιπόν;

Πατέρας: Πείτε μας. Είμαστε έτοιμοι.

Γιατρός: *(Η Μητέρα κι ο Πατέρας κρατιούνται σφιχτά από το χέρι)* Σύμφωνα με τα στοιχεία που έχω μπροστά μου θα ήθελα να σας ανακοινώσω πως είστε κάτι παραπάνω από υγιείς.

Μητέρα: Τι;

Γιατρός: Οι τιμές είναι, σχεδόν στο σύνολό τους, φυσιολογικές.

Πατέρας: Σχεδόν;

Γιατρός: Συχνά παρατηρούνται κάποιες μικρές αποκλίσεις οι οποίες είναι ελεγχόμενες.

Μητέρα: Τι θα μπορούσαν να προκαλέσουν τέτοιου είδους αποκλίσεις;

Γιατρός: Τίποτα το ανησυχητικό.

Πατέρας: Κι οι πόνοι;

Γιατρός: Ποιοι πόνοι; Θυμίστε μου.

Μητέρα: Κάποιοι πόνοι κάτω από το στήθος μου.

Γιατρός: Εδώ δεν υπάρχει καμία ένδειξη που να δικαιολογεί κάτι τέτοιο.

Μητέρα: Οι πόνοι είναι επίμονοι και συνδυάζονται με έντονη ατονία. Κάποιες μέρες δυσκολεύομαι να σηκώσω το ίδιο μου το σώμα. Γι' αυτό αποφάσισα να το ψάξω.

Γιατρός: Είστε τυχερή. Φαίνεται πως πρόκειται για μια γενικότερη κόπωση.

Μητέρα: Χρειάζεται να κάνω κάτι;

Γιατρός: Ναι, να μην ανησυχείτε.

Πατέρας: Οι υπόλοιποι; Τα παιδιά;

Γιατρός: Σας διαβεβαιώ πως όλα τα μέλη είναι απολύτως υγιή. Δεν βλέπω να υπάρχει κανένα πρόβλημα.

Μητέρα: Υπάρχει περίπτωση να έχει γίνει κάποιο λάθος;

Γιατρός: Το εργαστήριό μας πραγματοποιεί καθημερινά εκατοντάδες ελέγχους.

Μητέρα: Μήπως αυτός ο μεγάλος αριθμός δειγμάτων αυξάνει και το ενδεχόμενο λάθους;

Γιατρός: Η λήψη τους κι η εξέτασή τους διεξάγεται με μεγάλη προσοχή από το προσωπικό μας ώστε να αποκλεισθεί οποιοδήποτε λάθος. Πιστέψτε με. Όταν τα αποτελέσματα βγουν, ολοκληρώνεται η διαδικασία της γνωμάτευσης κι ύστερα το αίτημα στέλνεται στην Επιτροπή.

Πατέρας: Στην δική μας περίπτωση γιατρέ;

Γιατρός: Στην παρούσα φάση το αίτημά σας απορρίπτεται καθώς δεν προκύπτει ιατρικό εύρημα το οποίο να χρήζει επιδόματος. Ωστόσο, αν θεωρείτε πως η απόφαση δεν σας καλύπτει, μπορείτε να κάνετε ένα αίτημα επανεξέτασης.

Μητέρα: Από ό,τι γνωρίζω χρειάζεται μόνο μια μικρή πάθηση για να εγκριθεί το αίτημα.

Γιατρός: Αρχίζει αυτή να περιλαμβάνεται στην προβλεπόμενη Λίστα. Φυσικά, σας προτείνουμε να εξετάσετε και το ενδεχόμενο, εσείς ή κάποιος από τα μέλη της οικογένειάς σας, να ανήκει σε κάποια άλλη κατηγορία της Λίστας.

Πατέρας: Σε κάποια ειδική ομάδα εννοείτε;

Γιατρός: Σε μια μειονότητα. Οποιαδήποτε.

Πατέρας: Δεν πληρούμε τα στοιχεία για κάτι τέτοιο.

Μητέρα: Είστε σίγουρος πως δεν πάσχουμε από κάτι;

Γιατρός: Η καταγωγή και τα φυσικά χαρακτηριστικά σας πράγματι δεν σας κάνουν να ανήκετε σε Εκείνους. Κι η κατάσταση της υγείας σας το ίδιο.

Μητέρα: Η υγεία από ό,τι φαίνεται δεν είναι πια το βασικότερο αγαθό.

Γιατρός: Αλλάζουν τα πράγματα.

Πατέρας: Φαντάζομαι πως μπορείτε να μας μιλήσετε για κάποιες παραμέτρους.

Γιατρός: Θα είμαι ειλικρινής μαζί σας. Με βάση τα στοιχεία που έχουμε μέχρι στιγμής δεν έχετε πολλές ελπίδες. Αλλά πάντα υπάρχει η πιθανότητα για κάτι αναπάντεχο.

Μητέρα: Σαν τι;

Γιατρός: Ίσως νοσήσετε από μια σπάνια ασθένεια. Ή γίνετε θύμα κάποιου σφοδρού ατυχήματος.

Πατέρας: Ή συμβεί κάποιο θαύμα.

Γιατρός: Ενδεχομένως. Ξέρετε η κοινωνική πρόοδος χρειάζεται θυσίες. Οι μειονοτικές ομάδες λαμβάνουν πλέον προνομιακή μεταχείριση αλλά οικογένειες σαν την δική σας φτάνουν στο σημείο να υποφέρουν. Τα αιτήματα που δεχόμαστε συνεχώς αυξάνονται. Οι άνθρωποι εξετάζονται με την ελπίδα πως η αξιολόγηση της Επιτροπής θα είναι τέτοια που να τους εξασφαλίζει την επιβίωση.

Μητέρα: Και τώρα που δεν είναι που να ελπίζουμε;

Γιατρός: Στο κοινό καλό. Στην πρόοδο.

Πατέρας: Με κάθε κόστος μάλλον.

Γιατρός: Η πρόοδος κοστίζει. Αλλά σκεφτείτε πόσοι θα έδιναν την ζωή τους για να μπορέσουν έστω να δουν πριν πεθάνουν πως υπήρξε μια κοινωνία σαν κι αυτή. Είναι σπουδαίο να είναι κανείς μέρος της.

Πατέρας: Αρκεί να μπορεί να είναι μέρος της.

Γιατρός: Πάρτε τις εξετάσεις σας και μελετήστε την Λίστα. Δείτε αν μπορείτε να ενσωματωθείτε. Κι Εκείνοι πάλεψαν και τα κατάφεραν. Άρα, ίσως μπορέσετε κι εσείς.

Πατέρας: Δυστυχώς δεν εξαρτάται από εμάς.

Γιατρός: Σίγουρα όχι μόνο από εσάς.

Μητέρα: Είπατε πως δεν αποτελούν πρόβλημα οι δείκτες μου που αποκλίνουν.

Πατέρας: Αν προκύψει κάτι θα σας ενημερώσουμε αμέσως.

Γιατρός: Θα υποβάλλετε νέο αίτημα και στην συνέχεια θα επαναληφθεί ο έλεγχος κι η αξιολόγηση. Α, και κάτι ακόμη.

Μητέρα: Τι είναι γιατρέ;

Γιατρός: Ό,τι κι αν αποκλίνει μην το φοβάστε. Βρίσκεται υπό έλεγχο.

Σκηνή 2

Την επόμενη μέρα στην τραπεζαρία του σπιτιού. Η Μητέρα ετοιμάζει το μεσημεριανό τραπέζι, ενώ ο Λουκ διαβάζει.

Λουκ: Ο άνθρωπος!

Μητέρα: Τι πράγμα;

Λουκ: Ο άνθρωπος είναι η απάντηση.

Μητέρα: Η απάντηση σε τι;

Λουκ: Σε αυτό, που σύμφωνα με τον μύθο, αν μείνει αναπάντητο οδηγεί στον θάνατο.

Μητέρα: Πρόσεχε τα ποτήρια.

Λουκ: Στο αίνιγμα της σφιγγας. Αυτό που έλυσε ο Οιδίποδας κι έσωσε την πόλη του.

Μητέρα: Μια λέξη έσωσε μια ολόκληρη πόλη;

Λουκ: Ο άνθρωπος την έσωσε.

Μητέρα: Εμάς ποιος θα μας σώσει να δούμε.

Λουκ: Θα μπορούσε να γίνει ωραίο αίνιγμα αυτό.

Μητέρα: Ναι, αλλά ποια θα ήταν η λύση;

Λουκ: Κάποιος άλλος άνθρωπος λογικά.

Μπαίνει ο Πατέρας και κάθεται αμίλητος στο τραπέζι μαζί τους

Μητέρα: Να σε ρβίρω;

Λουκ: Ας περιμένουμε λίγο ακόμη.

Μητέρα: Είναι και πενήντα οχτώ. Πέρασε η ώρα. Δεν πρόκειται να έρθει.

Λουκ: Μπορεί κάτι να συνέβη.

Μητέρα: Τελευταία όλο κάτι συμβαίνει.

Λουκ: Απλώς άργησε.

Μητέρα: Ξέρει το ωράριο.

Λουκ: Θα του τηλεφωνήσω.

Μητέρα: Δεν χρειάζεται. Μεγάλο παιδί είναι.

Λουκ: Μπορώ να τον περιμένω εγώ αν θέλετε.

Μητέρα: Δεν πεινάς;

Λουκ: Μπορώ να περιμένω.

Μητέρα: Εσύ τι λες;

Πατέρας: Το ξεκαθάρισμα ξεκίνησε.

Μητέρα: Ποιο;

Πατέρας: Η υπηρεσία το αποφάσισε. Τέθηκα σε διαθεσιμότητα.

Μητέρα: Πήγε ακριβώς. Δεν θα έρθει. Ας φάμε.

Πατέρας: Μετά από τόσο χρόνια δουλειάς. Και μάλιστα χωρίς κανένα δισταγμό. Λες κι ήμουν κανένας άγνωστος.

Μητέρα: Δεν έχουμε κάποιο περιθώριο;

Πατέρας: Είμαστε το περιθώριο.

Λουκ: Εγώ πάντως λατρεύω το περιθώριο όσο κι αν οι καθηγητές μας προσπαθούν να μας πείσουν πως πρέπει τα γράμματά μας να πατούν αποκλειστικά στις γραμμές του τετραδίου. Από τότε που θυμάμαι τον εαυτό μου μαθαίνω πως πρέπει να βρίσκομαι μέσα στα όριά τους. Μου φαίνεται κάπως περιοριστικό. Συνήθως οι λέξεις μου ξεφεύγουν και πολλές φορές όταν αφαιρούμαι ζωγραφίζω σε αυτό.

Πατέρας: Αν θες να προκόψεις καλύτερα μην πας στο περιθώριο. Άστο κενό. Δεν τον χρειάζεσαι. Άντε το πολύ πολύ για να σημειώσεις πάνω δεξιά την ημερομηνία.

Λουκ: Μα για κάποιο λόγο υπάρχει κι αυτό.

Πατέρας: Ναι. Για να μας υπενθυμίζει πως δεν πρέπει να είμαστε εκεί βγαίνοντας έξω από ό,τι ορίζουν οι γραμμές.

Μητέρα: Άρα, είναι οριστικό.

Πατέρας: Η υπηρεσία ορίζει πως η περίοδος διαθεσιμότητάς δεν μπορεί να ξεπερνά τον ένα μήνα. Μόλις αυτή τελειώσει ο εργαζόμενος διαγράφεται σαν να μην υπήρξε ποτέ.

Μητέρα: Εκτός αν προκύψει κάτι φαντάζομαι.

Πατέρας: Ακόμη κι οι κανόνες τους προβλέπουν πως μπορεί να συμβεί το αναπάντεχο. Κατά τα άλλα, όμως, το πράγμα είναι σαφές. Μετράμε αντίστροφα για το τέλος.

Λουκ: Και μετά;

Πατέρας: Μετά, θα είμαστε κι επίσημα οι μουτζούρες στο περιθώριο του τετραδίου σου.

Εμφανίζεται ο Φιλ

Μητέρα: Καλώς τον.

Φιλ: Τι γίνεται;

Λουκ: Σε περιμέναμε.

Μητέρα: Που ήσουν;

Φιλ: Έξω.

Μητέρα: Το χρονικό όριο ξεπεράστηκε.

Φιλ: Ε, όχι και πολύ.

Μητέρα: Και δεν είναι η πρώτη φορά. Έγινε συνήθεια. Κακή συνήθεια θα έλεγα.

Φιλ: Θα φροντίσω να την κόψω. Να θυμάμαι να μην αργώ και να μην τρώω τα νύχια μου. Τώρα με συγχωρείτε.

Πατέρας: Κάτσε λίγο μαζί μας.

Φιλ: Έχω φάει.

Μητέρα: Είναι καλό να γνωρίζεις τι συμβαίνει. Κάτσε.

Φιλ: (κάθεται) Είναι σοβαρό;

Πατέρας: Θα χρειαστεί να περιορίσεις τα έξοδά σου. Συνεπώς και τις εξόδους σου.

Φιλ: Είναι σοβαρό.

Πατέρας: Σήμερα, μου ανακοινώθηκε πως βγαίνω σε διαθεσιμότητα. Η προθεσμία λήγει σε έναν μήνα από τώρα.

Μητέρα: Όπως καταλαβαίνεις για να μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε την κατάσταση πρέπει να είμαστε όλοι μαζί σε αυτό. Δεν μας παίρνει για κακές συνήθειες.

Πατέρας: Αργά ή γρήγορα η απομάκρυνσή μου από την υπηρεσία θα γινόταν πραγματικότητα. Οι συστάσεις της διεύθυνσης έδιναν κι έπαιρναν. Για να μην

μιλήσω για τα σχόλια εκεί μέσα απέναντί σε όλους εμάς που δεν είμαστε αυτό που θα 'πρεπε ή έστω κάτι κοντά σε αυτό. Είναι αναγκαίο να σκεφτούμε μια λύση για να συνεχίσουμε να υπάρχουμε σε αυτόν τον κόσμο πριν προλάβουν να μας εκτοπίσουν.

Φιλ: Η αλήθεια είναι πως οι συνθήκες έχουν αλλάξει. Όλο και περισσότεροι πολίτες προσπαθούν να μπουν στην λίστα, φάχνοντας να δουν αν ταιριάζουν έστω στα φιλά της γράμματα. Και κάποιοι τα καταφέρνουν.

Πατέρας: Πρέπει να σκεφτούμε. Οι ιατρικές εξετάσεις μας είναι απογοητευτικές. Σχεδόν ντροπιαστικές.

Μητέρα: Τα συμπτώματα που είχα ήταν η τελευταία μας ελπίδα. Οι δείκτες όμως μας διέφευσαν. Κι εσείς σιάτε από υγεία.

Λουκ: Καλό δεν είναι αυτό;

Πατέρας: Είναι μέχρι να σου στερήσει τα δικαιώματά σου.

Φιλ: Αν ιατρικά είμαστε ανεπαρκείς ίσως πρέπει να στραφούμε σε άλλες κοινωνικές κατηγορίες της Λίστας.

Λουκ: Στην Λίστα δεν μπαίνεις μετά από ιατρική γνωμάτευση;

Φιλ: Όχι, δηλαδή όχι μόνο. Το φάσμα ευτυχώς είναι ευρύ με σκοπό κάθε ομάδα που αποτελεί μειονότητα του πληθυσμού να αποκτήσει χώρο.

Πατέρας: Εμείς όμως σε λίγο δεν θα έχουμε ούτε ένα τετραγωνικό μέτρο.

Μητέρα: Κυριολεκτικά. Γιατί ποιος θα θέλει να δώσει στέγη σε κάποιους σαν κι εμάς;

Πατέρας: Και να 'θελε κάποιος πως θα μπορέσουμε να πληρώσουμε; Χρειαζόμαστε μια λύση.

Φιλ: Εγώ είμαι η λύση.

Λουκ: Σαν τον Οιδίποδα;

Φιλ: Περίπου. Εγώ θα σώσω την οικογένειά μας.

Πατέρας: Με ποιον τρόπο;

Φιλ: Με τον τρόπο που αγαπώ. Εντάξει, δεν περιλαμβάνομαι στην πρώτη ζώνη της Λίστας αλλά και πάλι.

Μητέρα: Αγαπάς;

Φιλ: Αγαπώ. Κι όμως ανήκω στις μειονότητες. Γιατί αγαπώ με άλλον τρόπο.

Πατέρας: Με ποιον τρόπο;

Φιλ: Αγαπώ άτομα του ίδιου φύλου. Κι έτσι, κατάφερα να είμαι ένας από Εκείνους.

Σκηνή 3

Στην ίδια τραπέζα η οικογένεια γιορτάζει τα γενέθλια του Λουκ. Τα μάτια του είναι κλειστά με μια κορδέλα, ενώ ο χώρος είναι στολισμένος κατάλληλα.

Λουκ: Μπορώ να δω;

Μητέρα: *(ανάβοντας τα κεριά της τούρτας)* Περίμενε! Όχι ακόμη. Κράτησέ τα κλειστά μέχρι να σου πω. Κράτα τον, Φιλ.

Φιλ: Έλα λίγο έμεινε.

Μητέρα: Τώρα!

Ο Λουκ βγάζει την κορδέλα από τα μάτια του και ετοιμάζεται να φουσήξει τα κεράκια

Φιλ: Ευχή!

Ο Λουκ σκέφτεται λίγο κι ύστερα φουσάει με δύναμη. Η οικογένεια χειροκροτεί.

Φιλ: Είναι απαραίτητο να ευχηθείς κάτι ακόμη κι αν δεν γίνει ποτέ.

Λουκ: Παραλίγο να το ξεχάσω.

Μητέρα: Τι ευχήθηκες;

Φιλ: Μην πεις δεν κάνει.

Μητέρα: Εμείς δεν πιανόμαστε.

Λουκ: Θα εμπιστευτώ το Φίλτρο.

Φιλ: Τώρα που μεγάλωσες δε θα σταματήσεις να με λες έτσι;

Λουκ: Όχι. Γιατί συνεχίζω να πιστεύω στις μοναδικές σου ιδιότητες.

Φιλ: Και το Φιλ έχει μοναδικές ιδιότητες από μόνο του.

Πατέρας: Όχι όσες η τούρτα.

Μητέρα: Κόβω κομμάτια αμέσως για όλους.

Λουκ: Εγώ θέλω αυτό με την περισσότερη ζαχαρόπαστα από πάνω.

Φιλ: Σήμερα το δικαιούσαι. Θα υποχωρήσω αλλά μόνο για σήμερα.

Μητέρα: Δεν χρειάζεται να κάνετε έτσι. Αυτό έτσι κι αλλιώς δεν τρώγεται.

Φιλ: Αυτό είναι το καλύτερο μέρος.

Μητέρα: Είναι μόνο μια γαρνιτούρα από ζάχαρη και χρώμα.

Φιλ: Ακριβώς. Νιώθεις στην γλώσσα σου κάθε κόκκο ζάχαρης.

Λουκ: Κι αμέσως η γλώσσα σου παίρνει το αγαπημένο σου χρώμα *(βγάζει έξω τη γλώσσα του)*.

Μητέρα: Το μέσα είναι αυτό που θα φας για να ικανοποιήσεις την πείνα σου. Τα στολίδια δεν θα σε χορτάσουν. Το χρώμα τους σε ξεγελά και μετά από λίγο ξαναπεινάς. Θα μπορούσαμε να το θεωρήσουμε και περιττό.

Φιλ: Ποτέ δεν είναι περιττό κάτι που σου δίνει χαρά.

Πατέρας: Η μόνη χαρά που μπορεί να σου δώσει είναι να σε κάνει διαβητικό. Όλο και κάποιο επίδομα θα παίρνουν αυτοί.

Φιλ: Τότε να την φάω ολόκληρη. Να καταπιώ όση συμπυκνωμένη ζάχαρη μπορεί να χωρέσει το σώμα μου. Γιατί σε λίγο δεν θα έχουμε τίποτα να ικανοποιήσει την πείνα μας.

Μητέρα: Δεν είναι δική σου δουλειά αυτό.

Φιλ: Αφού εσείς την φτύνετε την ζάχαρη σαν κουκούτσι που περισσεύει. Ή σαν φλούδα. Τι κι αν εκεί βρίσκονται όλες οι βιταμίνες.

Μητέρα: Η ζάχαρη δεν κάνει καλό.

Φιλ: Και τι κάνει καλό;

Μητέρα: Ό, τι είναι απαραίτητο για να σε κρατήσει στην ζωή.

Φιλ: Κι αν αυτό για μένα είναι αυτή η χρωματιστή γλυκιά μπουκιά που έχεις αφήσει εκεί στην άκρη του πιάτου σου; Αυτή η μπουκιά που έχεις αποφασίσει από πριν πως θα σου κάνει κακό. Χωρίς να την δοκιμάσεις.

Μητέρα: Δεν χρειάζεται να δοκιμάσεις.

Λουκ: Τότε πως ξέρεις ότι θα σου κάνει κακό;

Φιλ: Όλα χρειάζονται για να φτιάξεις την τούρτα. Κι ο τελευταίος κόκκος που πρόκειται να λιώσει στην άκρη της γλώσσας.

Πατέρας: Το σίγουρο είναι πως δεν θα αφήσουμε εσένα να πάθεις κακό δοκιμάζοντας ζάχαρες κι αποφάγια.

Φιλ: Δεν θα πάθω κακό.

Πατέρας: Φιλ, δεν χρειάζεται θυσιαστείς για μας.

Φιλ: Δεν θυσιάζομαι.

Πατέρας: Η προθυμία σου είναι συγκινητική αλλά πραγματικά δεν χρειάζεται να υποφέρεις.

Φιλ: Δεν υποφέρω.

Πατέρας: Ξέχνα ό, τι μας είπες χθες. Θα βρούμε άλλη λύση για να σώσουμε τους εαυτούς μας. Δεν θα σε αφήσουμε να στιγματιστείς.

Φιλ: Δεν στιγματίζομαι.

Πατέρας: Σε παρακαλώ αγόρι μου. Τι γονείς θα ήμασταν αν σε αναγκάζαμε να κάνεις κάτι τέτοιο.

Φιλ: Η ανάγκη δεν είναι δική σας. Δική μου είναι η ανάγκη.

Μητέρα: Ως εδώ. Ο πατέρας σου στο ξεκαθάρισε. Εμείς αναλαμβάνουμε την ευθύνη να εξασφαλίσουμε εισόδημα και θέση σε αυτήν την συγκυρία.

Φιλ: Δεν είναι συγκυρία η πρόοδος ούτε η πράξη μου θυσία. Ελευθερία είναι.

Μητέρα: Ό, τι έχει κρατική σφραγίδα συνήθως δεν είναι ελευθερία.

Φιλ: Για πολύ καιρό έτσι ήταν. Μέχρι και χθες. Σήμερα όμως αυτή η σφραγίδα δίνει σε ανθρώπους σαν εμένα την ευκαιρία να ζήσουν ελεύθεροι.

Λουκ: Αύριο;

Φιλ: Αύριο, μεθαύριο και για όσο ο πλανήτης επιτρέπει στο ανθρώπινο είδος να υπάρχει κάθε πολίτης που διαφέρει με οποιονδήποτε τρόπο παίρνει την έγκριση πως μπορεί να μέρος του κόσμου. Κι αυτή η έγκριση είναι πιο σημαντική από κάθε επίδομα ή κοινωνική αναβάθμιση. Για να μην γίνει κανείς τους ποτέ ξανά η ζαχαρόπαστα στην άκρη του πιάτου.

Μητέρα: Θα είσαι μέρος του κόσμου κάνοντας μια αίτηση που θα δηλώνει τον προσανατολισμό σου;

Φιλ: Μόλις εγκριθεί θα είμαι.

Πατέρας: Σε θαυμάζω πάντως.

Φιλ: Αλήθεια;

Πατέρας: Φυσικά. Γιατί τέτοια έκπληξη;

Φιλ: Είναι καλύτερη έκπληξη κι από την ζαχαρένια τούρτα του Λουκ.

Πατέρας: Αυτό που ετοιμάζεσαι να κάνεις θέλει πολύ θάρρος κι αυτό είναι κάτι που πάντα προσπαθούσα να σου μάθω. Τόση ώρα σε ακούω να μιλάς και αισθάνομαι περήφανος.

Φιλ: Ευχαριστώ. Δεν ξέρω τι να πω.

Πατέρας: Βάζεις την οικογένειά μας πάνω από όλα. Είσαι έτοιμος να απαρνηθείς την φύση σου επισήμως για να μας βγάλεις από αυτό το αδιέξοδο

που βρεθήκαμε παγιδευμένοι. Δεν είναι απλό να προδώσεις την κανονικότητά μας. Θα τα καταφέρεις όμως. Ήταν πολύ πειστική η στάση σου. Για λίγα δευτερόλεπτα κατάφερες να με κάνεις να σε πιστέψω.

Φιλ: Κι εσύ.

Πατέρας: Όποια αμφιβολία κι αν είχα νιώσει για σένα τόσα χρόνια χάθηκε μετά από το σημερινό.

Μητέρα: Γιατί εγώ αμφιβάλλω ακόμη;

Λουκ: Νόμιζα πως ήσασταν σίγουροι για όλα.

Πατέρας: Κανονικοί άνθρωποι είμαστε. Υπάρχουν στιγμές που αμφιβάλλουμε για τα πράγματα. Μέχρι και για τα παιδιά μας.

Λουκ: Μέχρι και για τους ίδιους τους κανόνες.

Πατέρας: Μέχρι και για εμάς τους ίδιους. Όμως έρχεται μια στιγμή που σιγουρεύεσαι πως κάτι έχεις κάνει σωστά. Να, όπως τώρα με εσένα Φιλ. Τελικά είσαι γενναίο πλάσμα.

Φιλ: Είμαι. Τι κρίμα που δεν το κατάλαβες ποτέ.

Πατέρας: Κάποια πράγματα θέλουν χρόνο.

Φιλ: Τέλος χρόνου, λοιπόν. Τι; Νόμιζες ότι η ευκαιρία διαρκεί για πάντα; Έχει όρια κι αυτή, σαν αυτά που σου αρέσει να βάζεις για να νιώθεις ασφαλής. Ασφαλής από οτιδήποτε μοιάζει απειλητικό για την απάτητη περιοχή σου. Κι όσο στενεύουν τα όρια τόσο μικραίνει η περιοχή. Αλλά εσύ δεν μπορείς να βγεις έξω από αυτήν. Ακόμη κι αν ο αέρας που έχεις για να αναπνέεις είναι πια ελάχιστος, το βλέπω στις άκρες των χειλιών σου, έχεις μια κρυφή ικανοποίηση που κατάφερες να ορίσεις κάτι. Να ορίσεις το περιγράμματά σου και να ζεις μέχρι εκεί που αυτό σου επιτρέπει. Ορίζεις και περιορίζεις. Εσένα περιορίζεις. Και χωρίς να το καταλάβεις η ευκαιρία σου να βγεις από εκεί λήγει σαν την κονσόρβα

που δεν άνοιζες ποτέ κι έμεινε ανέγγιχτη στην γωνία του ντουλαπιού πίσω πίσω. Εκεί που δεν κοιτάς ποτέ. Έχασες την ευκαιρία.

Πατέρας: Ποια ευκαιρία;

Φιλ: Να βγεις έξω από τις γραμμές.

Λουκ: Τις γραμμές στο τετράδιό μου.

Φιλ: Αν το να είμαι ομοφυλόφιλος βγαίνει έξω από τις γραμμές τότε ίσως δεν πεθάνω από ασφυξία. Εσύ κινδυνεύεις. Εκτός κι αν αυτός είναι άλλος ένας τρόπος να πάρεις κάποιο αξιόλογο επίδομα. Αλλά δεν χρειάζεται να σου κοπεί η ανάσα. Αυτό που είμαι μπορεί να μας δώσει ό, τι χρειαζόμαστε. Σε εμένα την αποδοχή κι σε εσάς ένα επίδομα που προβλέπεται μεγάλο.

Πατέρας: Θα σωπάσεις ακόμη κι αν αυτό μας στοιχήσει το κρατικό επίδομα, το κύρος ή τον θεό μας. Δεν πρόκειται να σε αφήσουμε να γίνεις με σφραγίδες και χαρτιά ένας από Εκείνους.

Φιλ: Εκείνοι είναι το μέλλον. Η δύναμη που θα ανατρέψει.

Μητέρα: Θα ανατρέψει και θα αντιστρέψει.

Φιλ: Φεύγω. Σε λίγα λεπτά θα έχω κάνει την αίτηση.

Πατέρας: Δεν θα πας πουθενά. Θα ξεχάσεις κι Εκείνους και την έγκριση. Θα βρούμε άλλο τρόπο να υπάρξουμε.

Φιλ: Εγώ όμως δεν έχω άλλον τρόπο να υπάρχω.

Μητέρα: Εδώ μέσα είσαι ασφαλής.

Φιλ: Με πνίγει το περίγραμμα. Κι έτσι το έξω καταλήγει να είναι ασφαλέστερο από το μέσα.

Πατέρας: Πιστεύεις ότι με Εκείνους θα μπορέσεις να υπάρξεις κι ό,τι θα είσαι ασφαλής. Θα ανυψωθείς.

Φιλ: Η ανύψωση που ζητώ δεν είναι κοινωνική αλλά κάτι ακόμη πιο υψηλό.

Μητέρα: Δεν πίστευα ποτέ ότι θα άρχιζες να ξεπερνάς την υψοφοβία σου.

Φιλ: Δεν μιλάμε για το μπαλκόνι ενός ψηλού ορόφου αλλά για κάτι που φτάνει στον ουρανό ή πάνω από αυτόν. Εκείνοι θα φτάσουν .

Πατέρας: Ή εμείς ή Εκείνοι.

Λουκ: Γιατί όχι όλοι;

Πατέρας: Σε αυτόν τον κόσμο δεν υπάρχει αρκετός χώρος για όλους. Πρέπει να διαφυλάξουμε την οικογενειακή κανονικότητα και να αντισταθούμε στην αλλοίωση του είδους που θέλουν να μας επιβάλλουν ώστε στο τέλος να μην είσαι τίποτα αν δεν σου λείπει ένα μέλος ή δεν έχεις φύγει από τον τόπο σου. Η αρτιμέλεια θα είναι ανεπιθύμητη, η ετεροφυλοφιλία θα θεωρείται κάποιου είδους ανωμαλία, η ιθαγένεια ντροπή. Φτιάχνουν μια νέα πραγματικότητα εξουδετερώνοντας οτιδήποτε κανονικό.

Φιλ: Τότε οι μη κανονικοί, οι για αιώνες αδύναμοι θα έχουν κυριαρχήσει. Αυτό είναι σημάδι προόδου.

Πατέρας: Μια ακόμη υπόσχεση για κοινωνική πρόοδο επιφανειακή και συμφέρουσα. Υπόσχονται μια κοινωνία όπου οι αδύναμοι θα κυριαρχήσουν αλλά κάποιιοι άλλοι θα τους αντικαταστήσουν με την αδυναμία τους. Πάνε να φτιάξουν μια γη για Εκείνους ιερή αλλά το ίδιο απάτητη με την στενή περιοχή μου. Άλλη μια λούπα. Αυτό που αλλάζει είναι ποιος θα είναι εδώ και ποιος θα είναι εκεί.

Φιλ: Εκείνοι πάντως δίκαια είναι πάνω από τον ουρανό.

Πατέρας: Πάνω από όλους έτοιμοι να ποδοπατήσουν εμάς και την γη μας.

Λουκ: Και αφού υπάρχει πρόοδος γιατί υπάρχει διαχωρισμός;

Μικρή παύση

Μητέρα: Απλώς μην πας.

Πατέρας: Θα πάει. Και μετά θα πάει κάποιος άλλος, κι ένας ακόμη. Μέχρι που όλοι θα θέλουμε να πάμε. Μέχρι να μας κάνουν σαν κι Εκείνους. Πάσχοντες. Να κόβουμε και τα χέρια μας για μια χρηματική ανταμοιβή.

Φιλ: Δεν είναι ίδιο να κόβεις το μέλος σου με το να το έχασες κάποτε ή να μην το είχες ποτέ. Η διαφορά είναι στο ότι εκεί δεν υπάρχει ανταμοιβή.

Πατέρας: Αυτοί όμως που λες, οι σακάτηδες κι οι ξένοι κατέληξαν εκεί χωρίς επιλογή. Η πραγματική αναπηρία είναι η επιλογή που κάνεις.

Φιλ: Το αγαπάς δεν είναι αναπηρία.

Λουκ: Μπορεί και να γίνει.

Φιλ: Μόνο αν την αφήσεις να ατροφήσει. Μην την αφήσεις.

Λουκ: Ναι, αλλά αν δώσεις παραπάνω από ότι πρέπει πάλι καταστροφικό δε θα ήταν;

Φιλ: Το βλέπεις.

Μητέρα: *(παγερά)* Αν φύγεις τώρα εσύ θα είσαι η καταστροφή μας. Έχεις να κάνεις μια επιλογή. Αυτή είναι η δική σου ευκαιρία. Λήγει.

Λουκ: Αν μπορούσα να αλλάξω την ευχή μου, θα ζητούσα να είχα ακόμη την κορδέλα στα μάτια μου. Σαν αυτόν που έχασε στην Τυφλόμυγα στο διάλειμμα του σχολείου.

Μητέρα: Πριν παραπονιόσουν ότι δεν αντέχεις να μην βλέπεις.

Λουκ: Αν δεν μπορείς να αντέξεις αυτό που είναι μπροστά σου καλύτερα να μην βλέπεις. Θα ξεριζώνα τον αμφιβληστροειδή μου και θα ευχόμουν να μην ξαναδώ ποτέ αυτό το βλέμμα που είναι μπροστά μου κάθε φορά που θυμώνεις. Δεν φωνάζεις ποτέ, οι κόρες των ματιών σου όμως σε προδίδουν. Τρυπούν το δέρμα και φτάνουν μέσα μου, εκεί που δεν θα έπρεπε να έχεις πρόσβαση.

Φιλ: Το βλέμμα που έπαιρνες κάθε φορά που ξέφευγα από τις γραμμές του τετραδίου λέει. Θυμάσαι;

Μητέρα: Σταμάτα.

Λουκ: Κι εσύ έβγαινες έξω από τις γραμμές;

Φιλ: Έβγαινα.

Μητέρα: Δεν πρέπει να βγαίνεις.

Λουκ: *(ταυτόχρονα με τον Φιλ μιμούνται την φωνή της μητέρας τους)* «Δεν πρέπει να περάσεις την διαχωριστική γραμμή ακόμη κι αν κάποτε το νιώσεις».

Φιλ: Έμαθες πολύ πριν το ακούσεις στην σχολική αίθουσα πως αυτές οι γραμμές ορίζουν που μπορείς να είσαι και που όχι. Το έμαθες την ίδια στιγμή που μάθαινες το όνομά σου. Από την αρχή σου, σαν να ήταν η φυσική σου συνέχεια.

Μητέρα: Έπρεπε να ξέρετε.

Φιλ: Και προσπαθείς να τηρήσεις αυτήν την εντολή μέχρι και σήμερα που έκλεισες άλλον έναν χρόνο ζωής. Κι εύχομαι να κλείσεις πολλούς ακόμη. Χρόνια πολλά.

Μητέρα: Χρόνια πολλά αγάπη μου.

Πατέρας: *(τρώει το υπόλοιπο κομμάτι τούρτα)* Χρόνια πολλά και πάλι γιε μου.

Να 'σαι καλά.

Λουκ: Αυτό δεν είναι ευχή πλέον.

Πατέρας: Σου εύχομαι το καλύτερο, λοιπόν, όποιο κι αν είναι αυτό.

Λουκ: Σας ευχαριστώ για την έκπληξη.

Φιλ: *(σηκώνεται)* Η έκπληξη τελικά δεν ήταν μόνο για σένα. Υπήρχε μια για όλους όπως και τα κομμάτια της τούρτας. Για μένα, όμως, είναι σημαντική αυτή η μέρα. Σήμερα κατάλαβα πως δεν μου αρέσουν οι εκπλήξεις.

Μητέρα: Που πας;

Φιλ: Πάω να φάω ζάχαρη.

Μητέρα: Δεν κάνει καλό η ζάχαρη.

Ο Φιλ αποχωρεί

Σκηνή 4

Η Μητέρα κι ο Πατέρας στην ίδια τραπέζαρία παλεύουν προσπαθώντας να αυτοτραυματιστούν.

Μητέρα: Πάλι;

Πατέρας: Πάλι. Αυτή δεν ήταν αρκετά δυνατή (Η Μητέρα του δίνει μια γροθιά στο στέρνο). Μπορείς και καλύτερα. (Η Μητέρα βράει με περισσότερη δύναμη). Όχι, ούτε τώρα. Πάλι.

Μητέρα: Μήπως να προσπαθήσεις εσύ;

Πατέρας: Μην τα παρατάς τόσο εύκολα. Στην πλάτη τίποτα;

Μητέρα: Μόνο λίγες νυχιές και κάποιους μώλωπες.

Πατέρας: Με αυτά δεν γίνεται τίποτα.

Μητέρα: Αν με σπρώξεις;

Πατέρας: Θα ήταν ρίσκο.

Μητέρα: Θα μπορούσα να πέσω και να τραυματιστώ.

Πατέρας: Δεν είναι όμως και σίγουρο.

Μητέρα: Δοκίμασε.

Πατέρας: Δεν θα πιάσει.

Μητέρα: Πρόσεχε μην λήξει η ευκαιρία.

Πατέρας: Ποια ευκαιρία;

Μητέρα: Έληξε.

Ο Πατέρας σπρώχνει την μητέρα προς τα πίσω

Μητέρα: Αυτό είναι.

Ο Πατέρας ξανά σπρώχνει.

Μητέρα: Άλλη μια.

Ο Πατέρας με περισσότερη δύναμη την ρίχνει στο πάτωμα κι εκείνη ορμάει κατά πάνω του και τον πιάνει από το λαιμό.

Μητέρα: Νιώθεις την ασφυξία; Το περιγράμμα είναι. Έσφιξε.

Πατέρας: (πνιχτά) Κι άλλο.

Μητέρα: Έχω περιέργεια τώρα. Πώς είναι να κοιτάς από κάτω προς τα πάνω;

Πατέρας: (αναπνέοντας με δυσκολία) Σχεδόν τα καταφέραμε.

Μητέρα: Πόσα δευτερόλεπτα διαρκεί η τελευταία σου ανάσα;

Ο Πατέρας πετάει την Μητέρα από πάνω του και παίρνει μια βαθιά ανάσα

Μητέρα: Ε;

Πατέρας: Καλή προσπάθεια. Λίγο ακόμη και θα σου έσπαγα τα πλευρά.

Μητέρα: Το ήξερα ότι Εκείνος θα σε παρακινούσε.

Πατέρας: Τι είναι αυτό; Έχεις λίγο αίμα στα χείλη σου.

Η Μητέρα σκουπίζοντας το αίμα με το εξωτερικό του χεριού πασαλείβεται. Δοκιμάζει λίγο με την γλώσσα της.

Μητέρα: Πολύ όξινο.

Πατέρας: Τουλάχιστον νιώθεις να προκλήθηκε κάτι;

Μητέρα: Τίποτα σημαντικό, μόνο χρώμα. Όπως κι η ζαχαρόπαστα.

Πατέρας: Δεν έμεινε κάτι άλλο. Έχουμε κάτι αιχμηρό;

Μητέρα: Σκέφτηρες κάτι;

Πατέρας: Ο ακρωτηριασμός δεν είναι τόσο έξυπνη επιλογή. Προδίδει η πληγή.

Μητέρα: Καλύτερα να φας περισσότερη τούρτα.

Πατέρας: Υπάρχει κάτι ακόμη.

Μητέρα: Κάτι που δεν δοκιμάσαμε;

Πατέρας: Κάτι που θα μας έδινε την λύση.

Μητέρα: Για πάντα;

Πατέρας: Αν αυτό σημαίνει για όσο είμαστε πολίτες αυτού του κόσμου, ναι.

Μητέρα: Ποιος από τους δυο μας θα το κάνει;

Ο Πατέρας σηκώνει την μητέρα, την τοποθετεί πάνω στο τραπέζι και έρχεται από πάνω της. Όση ώρα μιλούν την κρατά από τον αυχένα.

Πατέρας: Ένα μόνο χτύπημα. Μια ευκαιρία.

Μητέρα: Η ευκαιρία μας.

Πατέρας: Σηκώνεις και χτυπάς με δύναμη.

Μητέρα: Έτσι θα είναι αποτελεσματικό;

Πατέρας: Αν βρει στο πίσω μέρος του εγκεφάλου ναι.

Μητέρα: Κρανιοεγκεφαλική κάκωση;

Πατέρας: Ιδανικά, ναι.

Μητέρα: Αλλιώς;

Πατέρας: Εσωτερική αιμορραγία.

Μητέρα: Και μετά δεν θα μπορώ να γευτώ το αίμα με την γλώσσα μου. Κάν
‘το.

Πατέρας: Είσαι σίγουρη;

Μητέρα: Δεν υπάρχει άλλη λύση.

Πατέρας: Θα είναι δύσκολο.

Μητέρα: Περιμένω. Είμαι εδώ.

Πατέρας: Για πόσο;

Μητέρα: Μέχρι να λήξει η ευκαιρία. Η αγάπη δεν θα λήξει.

Πατέρας: Μόνο αν την αφήσεις να ατροφήσει.

Μητέρα: Μην την αφήσεις.

*Ο Πατέρας ετοιμάζεται να χτυπήσει το κεφάλι της Μητέρας στο τραπέζι με όλη του τη
δύναμη. Την τελευταία στιγμή διστάζει*

Σκηνή 5

Ο Λουκ στο υπνοδωμάτιό του διαβάζει κάτω από τα σκεπάσματα με μοναδικό φως έναν φακό. Ο Φιλ μπαίνει και ετοιμάζει τα πράγματά του.

Λουκ: Με τρόμαξες.

Φιλ: Πάλι το κάνεις στα κρυφά;

Λουκ: Αφού το ξέρεις. Έχουν περάσει τριανταπέντε ολόκληρα λεπτά από την προβλεπόμενη ώρα ύπνου. Το καταστατικό λέει πως τα φώτα πρέπει να μείνουν κλειστά.

Φιλ: Αν συνεχίσεις έτσι στο τέλος θα σου βγουν τα μάτια.

Λουκ: Δεν μπορώ να κοιμηθώ.

Φιλ: *(γεμίζοντας άτσαλα μια τσάντα με ρούχα και προσωπικά αντικείμενα)* Θεες παραμύθι;

Λουκ: Αυτό έπιανε κάποτε.

Φιλ: Τώρα γιατί όχι; Ποτέ δεν κατάλαβα γιατί κάποια στιγμή σταματάμε να πιστεύουμε στα παραμύθια.

Λουκ: Γιατί μάλλον αρχίζουμε να πιστεύουμε σε κάτι πιο πραγματικό.

Φιλ: Και μετά δεν μπορούμε να κοιμηθούμε.

Λουκ: Δεν μπορώ.

Φιλ: Όταν δεν μπορείς να κοιμηθείς να προσπαθείς να φτιάχνεις ιστορίες. Με ήρωες από τις μνήμες σου και κακούς από τους φόβους σου. Βάλτους να παλεύουν. Τότε θα έχεις τα δικά σου παραμύθια που θα είναι περισσότερο πραγματικά από ότι νομίζεις.

Λουκ: Συνεχίζω να πιστεύω πως είσαι μαγικό Φίλτρο. Είσαι δεν είσαι μέσα στις γραμμές.

Φιλ: Σε ευχαριστώ για αυτό. Προς το παρόν θα βγω έξω από τις γραμμές και θα κάτσω για λίγο στο ζωγραφισμένο περιθώριο. Κι ίσως δεν ιδωθούμε σύντομα.

Λουκ: Δεν θα γυρίσεις;

Φιλ: Ο αέρας εδώ δεν είναι αριετός.

Λουκ: Ούτε το φως.

Φιλ: Θυμάσαι τους κανόνες;

Λουκ: Αν σε πιάσουν κλείνεις τα μάτια

Φιλ: Πρόσεχε να μην σε πιάσουν

Λουκ: Παιξε όσο μπορείς πιο δίκαια.

Φιλ: Μην παίζεις αν δεν είσαι σίγουρος πως θα κερδίσεις. Κράτα τα μάτια σου ανοικτά και μέχρι το τέλος του παιχνιδιού. Τότε μόνο θα έχεις κερδίσει. Φεύγω τώρα.

Λουκ: Κι ο Οιδίποδας;

Φιλ: Δεν κράτησε τα μάτια του ανοικτά.

Λουκ: Ξέρεις τι ευχήθηκα την ώρα που έσβηνα την τούρτα;

Φιλ: Μην πεις δεν κάνει.

Λουκ: Μια μέρα να σώσω τον κόσμο.

Φιλ: (φεύγοντας) Εγώ θα ευχηθώ μια μέρα να σώσεις τον εαυτό σου. Καληνύχτα
Λουκ.

Λουκ: Καληνύχτα.

Ο Λουκ κλείνει τον φακό

Σκηνή 6

*Η Μητέρα κι ο Πατέρας στην κρεβατοκάμαρα ξαπλωμένοι ανάμεσα στις σελίδες της
Λίστας που είναι απλωμένη στο κρεβάτι*

Πατέρας: Δεν βγάζω άκρη.

Μητέρα: Κάτι θα μας έχει ξεφύγει.

Πατέρας: Τόσες μέρες μελετάμε. Κάθε κατηγορία. Από την μικροπάθηση, μέχρι την πιο μεγάλη παραξενιά.

Μητέρα: Τα μελετάμε αλλά δεν τα έχουμε δοκιμάσει όλα.

Πατέρας: Δεν προλαβαίνουμε. Ό,τι και να κάνω δεν θα ανεβούν οι δείκτες μου μέχρι αύριο.

Μητέρα: Είναι μπροστά μας και δεν το βλέπουμε.

Πατέρας: Ξέρεις τι είναι μπροστά μας; Θα χάσω την θέση μου. Και άνεργος πια θα χάσω και κάθε άλλη θέση στον κόσμο. Μέχρι κι αυτήν που κάθομαι τώρα. Και χωρίς καμία θέση και κανένα έσοδο θα αναγκαστούμε να φύγουμε από εδώ και να κρυφτούμε σε κάποιο υπόγειο. Ή σε κάποια τρύπα στο χώμα. Ξέρεις τι είναι μπροστά μας; Μια μέρα χωρίς ήλιο.

Μητέρα: Αύριο θα τον δούμε τον ήλιο.

Πατέρας: Για τελευταία φορά.

Μητέρα: Φέρε μου το δάχτυλό σου.

Πατέρας: Είπαμε ότι ο ακρωτηριασμός δεν είναι καλή λύση.

Μητέρα: Δεν θα το κόψουμε. Απλώς θα κλείσεις τα μάτια και θα το μετακινείς μέχρι να πέσεις σε κάποια κατηγορία τυχαία. Κι αν δεν μας κάνει σειρά μου.

Πατέρας: Και μέχρι το πρωί θα ψάχνουμε στα τυφλά;

Μητέρα: Δεν έχουμε άλλη επιλογή εδώ που φτάσαμε. Αύριο λήγει η προθεσμία από την υπηρεσία. Λήγει και η ευκαιρία.

Πατέρας: Είναι αργά. Δεν ξέρω τι θα μπορούσα να κάνω. Κάθε βράδυ, μετά την καληνύχτα προσπαθώ να εξασκήσω τα μάτια μου στο σκοτάδι. Κάποιες στιγμές μετά καταφέρνω να δω αγνά. Ξεπερνάω τα όρια της αίσθησης. Να που ξεπερνάω κάποια όρια. Δεν καταφέρνω όμως να ξεπεράσω την σκέψη μου. Δεν μπόρεσα κανένα από τα βράδια σε κανένα σκοτάδι να βρω κάτι που θα μας έσωζε από όλο αυτό. Αλλά τώρα είναι αργά.

Μητέρα: Δεν ήσουν αρκετά τολμηρός όταν έπρεπε.

Πατέρας: Δεν ήμουν.

Μητέρα: Ήταν μόνο ένα χτύπημα. Θα είχε τελειώσει το ζήτημα.

Πατέρας: Προτίμησα να είμαι δειλός.

Μητέρα: Προτίμησες να μην κάνεις τίποτα.

Πατέρας: Θα σε σκότωνα.

Μητέρα: Ακόμη κι έτσι θα είχες βρει την λύση.

Πατέρας: (παύση) Είχε δικιο ο Λουκ.

Μητέρα: Σε τι;

Πατέρας: Το βλέμμα σου. Υπάρχουν στιγμές που δεν αντέχω να το βλέπω.

Η Μητέρα κάτι συνειδητοποιεί κι ακούγοντας τα λόγια του Πατέρα αρχίζει να ψάχνει μανιωδώς την Λίστα.

Πατέρας: Τι έπαθες;

Μητέρα: *(κοιτάζοντας κάτι που εντόπισε σε μια σελίδα της Λίστας)* «Αν δεν μπορείς να αντέξεις αυτό που είναι μπροστά σου καλύτερα να μην βλέπεις» είπε ο Λουκ. Θα ευχόταν να μην βλέπει. Κι αν δεν βλέπει θα είναι στην Λίστα. Και μάλιστα πάνω πάνω.

Πατέρας: Αδύνατον.

Μητέρα: Θα του εξασφαλίσαμε ένα λαμπρό μέλλον. Ακόμη κι όταν εμείς δεν θα υπάρχουμε εκείνος θα είχε μια θέση σε αυτόν τον κόσμο. Και τότε δεν θα είχε σώσει μόνο εμάς αλλά κυρίως τον εαυτό του.

Πατέρας: Αδύνατον να ξεπεράσουμε αυτό το όριο.

Μητέρα: Δεν έχουμε άλλη επιλογή. Ξέχνα τα όρια και τις γραμμές.

Πατέρας: Μόνο εκεί ξέρω να ζω.

Μητέρα: Σκέψου πως θες να αποκτήσεις ορατότητα στο σκοτάδι. Τέντωσε τα βλέφαρά σου και ξεπέρασέ τα.

Πατέρας: Δεν είναι σκοτάδι.

Μητέρα: Σε λίγο θα είναι.

Σκηνή 7

Ο Λουκ βρίσκεται στην τραπέζα μετά την τύφλωση

Λουκ: Αν σε πιάσουν κλείνεις τα μάτια. Έτσι παίζεται αυτό το παιχνίδι. Βέβαια αυτό θα πει πως έχεις χάσει. Πάντα χρειάζεται κάποιος που χάνει. Θυσιάζεται κι αυτή του η πράξη ελπίζει πως θα σώσει. Ποιος δεν θέλησε έστω και μια στιγμή να σώσει τον κόσμο; Δεν θα μπορέσω ποτέ να αντιστατώ ξανά αυτόν τον κόσμο για να δω αν σώθηκε τελικά. Δεν θα δω όμως ποτέ ξανά και την βρωμιά του. Η τυφλότητα γίνεται η υπερδύναμη που θα ευχόταν ο καθένας να έχει κι αντί να ζητά μια ακόμη αίσθηση θέλει να χάσει και μια από τις λίγες που έχει. Η όραση είναι γενναία πράξη. Επιτρέπει μια εισβολή των πραγμάτων στο σώμα ακόμη κι αν κανείς δεν τα αντέχει. Χωρίς μάτια, όμως, ίσως να μην διεισδύσει τίποτα βλαβερό στο σώμα. Αυτό κάνει την νίκη του παιχνιδιού υπερεκτιμημένη. Βλέπεις αλλά έχεις πάντα τον φόβο ότι θα σε πιάσουν. Ο Οιδίποδας έχασε. Πιάστηκε. Εγώ; Εσύ; Αυτός; Δεν ξεχωρίζω πια ποιος είναι τυφλός και ποιος όχι. Η τύφλωση μπορεί να συμβεί με κάθε τρόπο. Τυφλώνομαι ή εθελοτυφλώ το αποτέλεσμα είναι ίδιο. Δεν είναι απαραίτητο να νοσείς ή να βγάλεις τα μάτια με τα χέρια. Ο κεραιοειδής μπορεί να θολώσει από μόνος του αν σε πιάσουν. Πρόσεχε να μην σε πιάσουν.

Σκηνή 8

*Στο αποστειρωμένο ιατρείο. Η Μητέρα κι ο Πατέρας κάθονται απέναντι από τον
Γιατρό περιμένοντας τα αποτελέσματα των εξετάσεων.*

Μητέρα: Λοιπόν;

Πατέρας: Πείτε μας. Είμαστε έτοιμοι.

Γιατρός: Θα σας πω. *(Η Μητέρα κι ο Πατέρας κρατιούνται σφιχτά από το χέρι)*
Σύμφωνα με τα στοιχεία που έχω μπροστά μου θα ήθελα να σας ανακοινώσω
πως το αίτημά σας εγκρίθηκε από την Επιτροπή.

Μητέρα: Αλήθεια;

Γιατρός: Φυσικά. Ο γιος σας βάσει της γνωμάτευσης εντάσσεται σε μια από τις
υψηλότερες κατηγορίες της Λίστας. Είστε δικαιούχοι των αντίστοιχων
απολαβών.

Πατέρας: Δηλαδή;

Γιατρός: Μετά από επεξεργασία του αιτήματος επανεξέτασης υπήρξε εύρημα
στους οφθαλμούς του νεότερου γιου σας. Οι εξετάσεις δείχνουν σοβαρή βλάβη
στο οπτικό του νεύρο.

Μητέρα: Τελευταία παραπονιόταν πολύ για τα μάτια του. Παρατηρούσαμε
όρασή του σταδιακά μειωνόταν. Του λέγαμε να μην διαβάξει στα σκοτεινά αλλά
δεν μας άκουγε.

Πατέρας: Δεν υπάρχει θεραπεία;

Γιατρός: Δυστυχώς ο γιος σας δεν θα είναι εύκολο να ξαναδεί τον ήλιο. Η
αλήθεια όμως είναι πως η τύφλωση ακόμη κι αν επιδεινώθηκε δεν φαίνεται να

προκλήθηκε από το διάβασμα σε ανεπαρκή φωτισμό. Μια τέτοια καταστροφή του οπτικού νεύρου μπορεί να προκληθεί από σοβαρές παθήσεις του οφθαλμού που επηρεάζουν κατά πολύ τις ενδοφθάλμιες λειτουργίες. Όμως δεν βλέπουμε τίποτα τέτοιο στο ιστορικό του παιδιού.

Μητέρα: Η κληρονομικότητα δεν είναι ένας παράγοντας;

Πατέρας: Ναι, ξέρετε η μητέρα μου είχε χάσει ένα μεγάλο ποσοστό της όρασής της από νεαρή ηλικία λόγω μιας τέτοιας πάθησης σαν κι αυτές που περιγράφετε.

Γιατρός: Δεν μπορούμε να αποκλείσουμε την κληρονομικότητα καθώς είναι συχνό μια πάθηση να μπορεί να μεταφερθεί γονιδιακά στις επόμενες γενιές. Κάτι σαν κατάρα που περνά από τον έναν στον άλλον αλλά που εξηγείται επιστημονικά. Αυτό που μας προβληματίζει είναι πως αυτού του είδους η τύφλωση θα μπορούσε να προκληθεί από χημικό έγκαυμα του νεύρου. Και αυτό κάνει τα πράγματα θολά όπως ο κερατοειδής του μικρού Λουι.

Μητέρα: Πώς θα μπορούσε να συμβεί κάτι τέτοιο γιατρέ;

Γιατρός: Ίσως με την χρήση κάποιας χημικής ουσίας ή οξέος όπου πιθανόν να διεισδύσε στα βαθύτερα στρώματα του οφθαλμού και να τα κατέστρεψε. Υπάρχει περίπτωση να είχατε στο σπίτι σας κάτι τέτοιο;

Πατέρας: Και αν είχαμε θα αφήναμε το παιδί μας να εκτεθεί σε μια φονική ουσία;

Γιατρός: Θα μπορούσε να έχει γίνει κατά λάθος.

Μητέρα: Δεν υπάρχει κάτι τέτοιο στο σπίτι μας.

Γιατρός: Ή θα μπορούσε η χορήγηση μιας τέτοιας ουσίας στον οφθαλμό του παιδιού να αποτελούσε εγκληματική ενέργεια.

Μητέρα: Ποιος θα έκανε κάτι τέτοιο στο παιδί μας;

Γιατρός: Δεν γνωρίζω. Εσείς υποψιάζεστε κάποιον;

Πατέρας: Ο μεγάλος μας γιος έφυγε από το σπίτι και τάχθηκε με Εκείνους. Μπορεί να ήθελε και ο αδερφός του να ανήκει εκεί ίσως για να τον προστατέψει.

Μητέρα: Αποκλείεται. Δεν θα έκανε ποτέ κάτι τέτοιο.

Γιατρός: Σε αυτόν τον κόσμο όλα είναι πιθανά. Ωστόσο, δεν μπορούμε προς το παρόν να ξέρουμε την πραγματική αιτία της τύφλωσης. Οπότε προχωράμε κανονικά στην χορήγηση του επιδόματος και των προνομίων στους κηδεμόνες, καθώς ο πάσχοντας είναι ανήλικος. Μια υπογραφή από τον καθένα σας παρακαλώ. (Υπογράφουν) Το παιδί από εδώ και πέρα θα πρέπει να εξετάζεται τακτικά ώστε να παρακολουθείται η πορεία της υγείας του. Το επίδομα που δικαιούται θα το λαμβάνετε μηνιαίως. Και σε αυτό το σημείο να σας πω πως μάλλον έγινε εκείνο το θαύμα που περιμένατε.

Πατέρας: Ποιο θαύμα γιατρέ;

Μητέρα: Αν μιλάτε για τον γιο μας, η τύφλωσή του θα μπορούσε να θεωρηθεί θαύμα μόνο με έναν τρόπο· επειδή κανείς μας δεν φανταζόταν ότι μπορεί να συμβεί κάτι τέτοιο.

Γιατρός: Όχι δεν μιλώ μόνο για τον γιο σας. Οι πόνοι κάτω από το στήθος σας ταλαιπωρούν ακόμη;

Μητέρα: Καμιά φορά ναι. Γιατί;

Γιατρός: Κατά την υλοποίηση του αιτήματός σας επανεξετάσαμε τα δείγματά σας, καθώς οι τιμές υπήρξαν ανησυχητικά υψηλές σε σχέση με την προηγούμενη φορά, και εντοπίσαμε μια ένδειξη κακοήθειας. Θα πρέπει να κάνετε κάποιες ακόμη εξετάσεις κι αν η υποψία μας επιβεβαιωθεί θα πρέπει να προβούμε άμεσα στην αντιμετώπιση της νόσου.

Πατέρας: Γιατρέ είχατε αποκλείσει κάθε ενδεχόμενο οι αποκλίνουσες τιμές να είναι κάτι άλλο πέρα από εξάντληση.

Γιατρός: Η άνοδος τους όμως άλλαξε τα δεδομένα και τα ενδεχόμενα. Μην ανησυχείτε όμως θα κάνουμε ό,τι μπορούμε. Σημασία έχει πως μετά την διεξαγωγή των τελικών αποτελεσμάτων θα έχετε έναν ακόμη λόγο να μείνετε στην Λίστα.

Μητέρα: *(ανέκφραστα)* Και μάλιστα πάνω πάνω.

Γιατρός: Πολίτες πρώτης κατηγορίας.

Μητέρα: Με επιδόματα, προνόμια και μια εξέχουσα θέση.

Γιατρός: Αυτό δεν είναι θαύμα;

Πατέρας: Μάλλον είναι.

Μητέρα: Ο τρόπος να υπάρχουμε στον κόσμο.

Τέλος